

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 723/2024
27.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету према малолетном, сада пунолетном АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтевима за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 543/24 од 04.06.2024.године и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Страхиње Павићевића, поднетим против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године и Квм 34/24 од 01.03.2024. године, у седници већа одржаној дана 27.06.2024.године, једногласно је донео

І ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 543/24 од 04.06.2024.године, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године и Квм 34/24 од 01.03.2024. године.

ІІ РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Страхиње Павићевића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године и Квм 34/24 од 01.03.2024. године.

Образложење

І

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 04.04.2023. године, правноснажно дана 18.06.2023. године, према малолетном, сада пунолетном АА изречена је васпитна мера упућивање у васпитно поправни дом, која ће трајати најмање шест месеци, а највише две године, с тим да ће суд накнадно донети одлуку о престанку мере. Истим решењем, на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичног дела и кривичноправној заштити малолетних лица, одређено је

да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, док је оштећена упућена на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024. године адвокату Владимиру Рајићу, пуномоћнику оштећене ББ, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1.КЗ и кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, утврђена је награда за заступање оштећене у износу од 60.750,00 динара, па је обавезана Република Србија – Виши суд у Зрењанину да у року од 60 дана од дана правноснажности решења и под претњом принудног извршења пуномоћнику оштећене, адвокату Владимиру Рајићу, на његов рачун исплати утврђени износ.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Квм 34/24 од 01.03.2024. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника оштећене ББ, адвоката Владимира Рајића, изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је Врховни јавни тужилац КТЗ 543/24, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 10. став 3. и члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати суду ради поновне одлуке, или да преиначи побијана решења.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца браниоцу малолетног, сада пунолетног АА, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа која је одржана без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је неоснован.

Врховни јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је у конкретном случају побијаним решењима погрешно обрачуната висина награде пуномоћника оштећене и то према максималном трајању малолетничког затвора, а не према висини запрећене казне за кривична дела која су малолетном АА стављена на терет и за која му је суд изрекао васпитну меру, на који начин је учињена повреда члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 10. став 3. и члана 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произлази да је током поступка оштећена ББ ангажовала пуномоћника адвоката Владимира Рајића по пуномоћу од 12.12.2022. године.

Чланом 10. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), прописано да се висина награде за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у време обрачуна. Чланом 11. исте Тарифе је прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи, када одлучују о

трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Према одредби Тарифног броја 1. став 2. алинеја 1 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Сл.гласник РС“ бр. 43/23 од 26.05.2023. године), која се примењује од 03.06.2023. године, основица за обрачун награде утврђује се на следећи начин: ако адвокат брани једног окривљеног који је једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, висина запрећене казне се утврђује према максималној јединственој казни, применом одредби Кривичног законика у вези са одмеравањем казни за стицај кривичних дела.

По оцени Врховног суда, за процесну ситуацију када адвокат брани једног окривљеног за више кривичних дела за које му се истовремено суди, висина запрећене казне се има утврдити према максималној јединственој казни која се може изрећи окривљеном применом одредби члана 60. КЗ, те основица за обрачун награде се има утврдити у висини награде која је предвиђена за јединствену максималну казну из Тарифног бр.1. (за више кривичних дела), а када адвокат брани малолетника висина запрећене казне за дела утврђена у стицају утврђује се применом одредби члана 26. и члана 31. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично – правној заштити малолетних лица.

Одредбом члана 26. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично – правној заштити малолетних лица („Сл.гласник РС 85/2005.“), прописано је да уколико је малолетник учинио више кривичних дела у стицају, а суд одлучи да изрекне васпитну меру, цениће јединствено сва дела, и изрећи ће само једну васпитну меру, осим у случају прописаном чланом 19. став 1. овог закона. Чланом 31. истог закона је прописано да уколико старији малолетник учини више кривичних дела у стицају, а суд нађе да за свако кривично дело треба изрећи казну малолетничког затвора, одмериће по слободној оцени за сва дела једну казну у границама одређеним у члану 29. овог закона.

Чланом 29. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично – правној заштити малолетних лица је прописано да малолетнички затвор не може бити краћи од шест месеци ни дужи од пет година, а изриче се на пуне године и месеце. За кривично дело за које је прописана казна затвора двадесет година или тежа казна, или у случају стицаја најмање два кривична дела за која је прописана казна затвора тежа од десет година, малолетнички затвор може се изрећи у трајању до десет година.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају, неосновано се захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца указује да је погрешан начин обрачунавања предузетих процесних радњи пуномоћника оштећене у поступку према малолетном учиниоцу кривичног дела, према казнама запрећеним за кривична дела за која је малолетном учиниоцу изречена васпитна мера, а трошкове је требало обрачунати по АТ за пунолетне учиниоце кривичних дела.

По оцени Врховног суда није повређена одредба члана 441. став 4. ЗКП јер су трошкови обрачунати према висини максимално запрећене казне према Закону о

малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично – правној заштити малолетних лица, што је у складу са Тарифним бројем 1. став 2. алинеја 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката. Такође, није повређена ни одредба члана 10. став 3. и члана 11. исте Тарифе јер је истом прописано да судови, када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка, па је обрачунавши на наведени начин првостепени суд правилно поступио приликом досуђивања висине трошкова пуномоћника оштећене.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца.

Из свих наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у ставу I изреке.

II

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године, адвокату Страхињи Павићевићу, браниоцу малолетног, сада пунолетног АА, због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 1.КЗ и кривичног дела силовање у покушају из члана 178. став 1. КЗ у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, утврђена је награда за одбрану малолетног у износу од 1.143.000,00 динара и паушални износ од 22.860,00 динара, односно укупан износ од 1.165.860,00 динара, па је обавезана Република Србија – Виши суд у Зрењанину да у року од 60 дана од дана правноснажности решења и под претњом принудног извршења браниоцу малолетног, сада пунолетног, адвокату Страхињи Павићевићу, на његов рачун исплати укупан износ од 1.165.860,00 динара.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Квм 34/24 од 01.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Страхиње Павићевића, изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км 85/22 од 30.01.2024.године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Страхиња Павићевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7. у вези члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати суду ради поновне одлуке или да преиначи побијана решења тако што ће браниоцу досудити целокупан износ трошкова као и жалбеног поступка и захтева за заштиту законитости.

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), учињених у првостепеном и поступку пред апелациним (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то бранилац има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају адвокат Страхиња Павићевић је био постављен за браниоца по службеној дужности, да би га током поступка малолетни, сада пунолетни АА ангажовао по пуномоћју у списима предмета, у кривичном поступку пред Вишим судом у Зрењанину у предмету Км 85/22.

Из садржине поднетог захтева за заштиту законитости произлази да је бранилац малолетног, сада пунолетног АА - адвокат Страхиња Павићевић захтев за заштиту законитости поднео јер му је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон из разлога што њему као браниоцу нису признати трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету малолетног, сада пунолетног АА.

У конкретном случају захтев за заштиту законитости адвокат Страхиња Павићевић је поднео у своје име и за свој рачун и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу цитираних одредби закона, па по налажењу Врховног суда, бранилац малолетног, сада пунолетног АА - адвокат Страхиња Павићевић, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека. Стога је овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП и члана 71. тачка 5) ЗКП, одлучио као у ставу II изреке.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**